

Sag C-116/24**Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement****Dato for indlevering:**

12. februar 2024

Forelæggende ret:

Curtea de Apel Pitești (Rumænien)

Afgørelse af:

28. november 2023

Appellant:

Porcellino Grasso SRL

Indstævnte:

Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale

Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale

Agenția de Plăți și Intervenție în Agricultură

Agenția de Plăți și Intervenție în Agricultură – Centrul Județean Vâlcea

Hovedsagens genstand

Påstand om annullation af en administrativ retsakt nedlagt af appellanten Porcellino Grasso SRL i en sag mod de indstævnte Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale (ministeriet for landbrug og udvikling af landdistrikterne) [MADR], Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale (styrelsen for finansiering af investeringer i landdistrikter) [AFIR], Agenția de Plăți și Intervenție în Agricultură (styrelsen for betalinger og indgreb til fordel for landbruget) [APIA] og Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul Județean Vâlcea (styrelsen for betalinger og indgreb til fordel for landbruget – distriktscentret i Vâlcea, Rumænien).

Genstand og retsgrundlag for anmodningen om præjudiciel afgørelse

I henhold til artikel 267 TEUF anmodes for det første om en fortolkning af artikel 288 TEUF, 291 TEUF og 297 TEUF, artikel 9, stk. 3, i forordning nr. 1974/2006, artikel 18 og 19 i forordning nr. 1698/2005 samt det EU-retlige princip om, at en afgørelse fra Europa-Kommissionen har retsvirkninger, indtil den annulleres, for det andet om retningslinjer angående overholdelse af en præjudiciel afgørelse i lyset af en dom afsagt af Retten i et annulationssøgsmål vedrørende en kommissionsafgørelse i en lignende sag, og for det tredje om retningslinjer angående anvendelse af princippet om statens ansvar.

Præjudicielle spørgsmål

- a) Er dels bestemmelserne i artikel 288 TEUF, 291 TEUF og 297 TEUF samt det [EU]-retlige princip om, at en afgørelse fra Europa-Kommissionen har retsvirkninger, indtil den annulleres – som fastslået i [Domstolens] dom i sag C-245/92 P [Chemie Linz mod Kommissionen], i sag C-475/01 [Kommissionen mod Grækenland], i sag C-362/14 [Schrems], i sag C-533/10 [CIVAD], i sag 314/85 [Foto-Frost mod Hauptzollamt Lübeck-Ost], i sag C-644/17 [Eurobolt] og i sag C-199/06 [CELF og Ministre de la Culture et de la Communication] – dels artikel 9, stk. 3, i forordning nr. 1974/2006 samt artikel 18 og 19 i forordning nr. 1698/2005 til hinder for en praksis hos de rumænske nationale myndigheder, som består i at vedtage nationale retsakter, der er i strid med Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2012) 3529 final af 25. maj 2012 om godkendelse af korrektion af det rumænske program for udvikling af landdistrikter for programmeringsperioden 2007-2013, eller i at undlade at anvende denne afgørelse, så længe den ikke er blevet ændret eller annulleret?
- b) Henset til medlemsstaternes generelle pligt til at overholde EU-retten, har en national ret, når denne befinder sig i en situation, hvor denne kan overholde en fortolkende dom afsagt af [Domstolen] i henhold til artikel 267 TEUF (dvs. dom af 17.9.2022 i sag C-443/21), der imidlertid ikke indeholder vurderinger om gyldigheden og retsvirkningerne af Europa-Kommissionens gennemførelsesafgørelser (Kommissionens afgørelse C(2012) 3529 final af 25.5.2012 og Kommissionens afgørelse 2018/873 af 13.6.2018), men kun vurderinger om tilbagesøgningen af støtte i mangel af en afgørelse herom fra Europa-Kommissionen, da beføjelse til, i sin afgørelse i en for den nationale ret verserende sag, at tage hensyn til retsvirkningerne og begrundelsen for (overvejelserne i) en dom, som Retten har afsagt i et annulationssøgsmål i henhold til artikel 263 TEUF vedrørende en gennemførelsesafgørelse fra Europa-Kommissionen i en lignende sag (dvs. dom af 18.1.2023 i sag T-33/21)?
- c) Kræver princippet om statens ansvar, at den rumænske stat i en situation som den foreliggende skal betale støttemodtagerne under foranstaltning 215 de støttesatser, der blev fastsat i Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2012) 3529 final af 25. maj 2012, i hele støttemodtagernes forpligtelsesperiode?

Anførte EU-retlige forskrifter og anført praksis fra Domstolen

- Artikel 288 TEUF, 291 TEUF, 297 TEUF og 310 TEUF
- artikel 18, 19 og 40 i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)
- artikel 9, stk. 3, og artikel 27, stk. 2-13, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1974/2006 af 15. december 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)
- artikel 143 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006
- artikel 33, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005
- artikel 58 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008
- Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2012) 3529 final af 25. maj 2012 om godkendelse af korrektion af det rumænske program for udvikling af landdistrikter for programmeringsperioden 2007-2013 (herefter »det nationale program for udvikling af landdistrikterne 2007-2013«)
- *princippet om beskyttelse af den berettigede forventning*, med følgende henvisninger til retspraksis: Domstolens dom af 12. juli 1957, Algera m.fl. mod Den Fælles Forsamling, 7/56 og 3/57–7/57, EU:C:1957:7, præmis 14, af 11. juli 1991, Crispoltoni mod Fattoria autonoma tabacchi di Città di Castello, C-368/89, EU:C:1991:307, præmis 17, af 14. september 2006, Elmeka, C-181/04–C-183/04, EU:C:2006:563, præmis 31 og 32, og af 7 august 2018, Ministru kabinet, C-120/17, EU:C:2018:638, præmis 48 og 51, samt Rettens dom af 11. juli 1996, Ortega Urretavizcaya mod Kommissionen, T-587/93, EU:T:1996:100, præmis 57, af 16. oktober 1996, Efisol mod Kommissionen, T-336/94, EU:T:1996:148,

præmis 31, og af 23. februar 2006, Karatzoglou mod EAR, T-471/04, EU:T:2006:66, præmis 33 og 34

– *retssikkerhedsprincippet*, med følgende henvisninger til retspraksis: Domstolens dom af 15. december 1987, Irland mod Kommissionen, 325/85, EU:C:1987:546, præmis 18, af 21. juni 1988, Kommissionen mod Italien, 257/86, EU:C:1988:324, præmis 12, og af 13. marts 1990, Kommissionen mod Frankrig, C-30/89, EU:C:1990:114, præmis 23

– *princippet om, at en afgørelse fra Europa-Kommissionen har retsvirkninger, indtil den annulleres*, med følgende henvisninger til retspraksis: Domstolens dom af 22. oktober 1987, Foto-Frost mod Hauptzollamt Lübeck-Ost, 314/85, EU:C:1987:452, af 8. juli 1999, Chemie Linz mod Kommissionen, C-245/92 P, EU:C:1999:363, af 5. oktober 2004, Kommissionen mod Grækenland, C-475/01, EU:C:2004:585, af 12. februar 2008, CELF og Ministre de la Culture et de la Communication, C-199/06, EU:C:2008:79, af 14. juni 2012, CIVAD, C-533/10, EU:C:2012:347, af 6. oktober 2015, Schrems, C-362/14, EU:C:2015:650, og af 3. juli 2019, Eurobolt, C-644/17, EU:C:2019:555

– *princippet om forudsigelighed i forvaltningens adfærd*, med henvisning til kendelsen afsagt af Domstolens præsident den 10. juni 1988 i sag C-152/88 R, Sofrimport mod Kommissionen, EU:C:1988:296, præmis 22

– *princippet om statens ansvar for tab, der er forvoldt borgerne som følge af overtrædelsen af EU-retten*, med henvisning til Domstolens dom af 5. marts 1996, Brasserie du pêcheur mod Bundesrepublik Deutschland og The Queen mod Secretary of State for Transport, ex parte: Factortame Ltd m.fl., C-46/93 og C-48/93, EU:C:1996:79, domskonklusionen

– samt, med hensyn til det andet præjudicielle spørgsmål, Domstolens dom af 17. november 2022, Avicarvil Farms, C-443/21, EU:C:2022:899, domskonklusionen, og Rettens dom af 18. januar 2023, Rumænien mod Kommissionen, T-33/21, EU:T:2023:5, præmis 85, 86, 91-94, 103, 110, 112 og 113.

Anførte nationale forskrifter

Ordinele ministrului agriculturii și dezvoltării rurale [MADR] nr. 149/2012, nr. 6/2013, nr. 704/2014, nr. 43/2015 și nr. 826/2016 (dekret fra ministeren for landbrug og udvikling af landdistrikterne (herefter »ministerielt dekret«) nr. 149/2012, nr. 6/2013, nr. 704/2014, nr. 43/2015 og nr. 826/2016) om godkendelse af formularen til ansøgning om støtte under foranstaltning 215 – Betalinger for dyrevelfærd. Støttebeløbene vedrørende delforanstaltning 3a og 5a, henholdsvis 4,80 EUR/storkreatur (SK)/år og 16,80 EUR/SK/år – som var identiske i de fire første dekreter – blev ved dekret nr. 826/2016 nedsat til 1,43 EUR/SK/år (vedrørende delforanstaltning 3a) og 14,18 EUR/SK/år (vedrørende delforanstaltning 5a).

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne i hovedsagen

- 1 Appellanten – selskabet Porcellino Grasso SRL – har nedlagt påstand om annullation af den af den indstævnte APIA – Centrul Județean Vâlcea vedtagne afgørelse vedrørende betaling af 6. februar 2018 angående perioden fra den 1. januar til den 31. december 2017 med et beløb på 10 083 115,36 rumænske lei (RON) (herefter »den anfægtede afgørelse vedrørende betaling«), annullation af den af den samme indstævnte vedtagne retsakt af 30. marts 2018 om afslag på klagen og af den administrative retsakt af 26. marts 2018, hvorved den indstævnte APIA udtalte sig om appellants klage uden at give appellanten medhold, og endvidere påstand om, at de indstævnte tilpligtes at vedtage alle de administrative retsakter og træffe alle de administrative foranstaltninger, der er nødvendige for at erstatte det tab på 619 995,08 RON, som appellanten har lidt som følge af vedtagelsen af den anfægtede afgørelse vedrørende betaling og af retsakten om afslag på klagen, hvilket beløb svarer til forskellen mellem det beløb på 11 936 300 RON, som appellanten hævder at være berettiget til, og de beløb (i alt 11 316 304,92 RON), der blev tildelt ved den anfægtede afgørelse vedrørende betaling og afgørelsen vedrørende korrektion af 21. april 2018.
- 2 Appellanten har gjort gældende, at denne indgav den oprindelige støtteansøgning til APIA – Centrul Județean Vâlcea den 13. august 2012 og i denne forbindelse påtog sig forpligtelsen til at sikre og opretholde betingelser for svinevelfærd samt til at overholde de specifikke krav med hensyn til de delforanstaltninger, for hvilke appellanten ansøgte om støtte, i en periode på mindst fem år mod ydelsen af ikke-tilbagebetalingspligtig finansiel støtte med de beløb og på de betingelser, der var fastsat i støtteansøgningen, ansøgningsvejledningen, det nationale program for udvikling af landdistrikterne 2007-2013 og ministerielt dekret nr. 149/2012.
- 3 Den 14. august 2015 indgav appellanten en betalingsanmodning til APIA – Centrul Județean Vâlcea angående det fjerde år af forpligtelserne i henhold til bestemmelserne i ministerielt dekret nr. 43/2015. I sit svar oplyste den indstævnte APIA – Centrul Județean Vâlcea appellanten om, at der var blevet konstateret fejl, der indvirkede på de forpligtelser, der var påtaget under foranstaltning 215 for alle kategorier af de under delforanstaltning 3a og 5a støtteberettigede dyr. Som følge heraf meddelte den nævnte indstævnte, at den ikke-tilbagebetalingspligtige finansielle støtte vedrørende delforanstaltning 3a og 5a var blevet nedsat.
- 4 Efterfølgende, med ikrafttrædelsen af ministerielt dekret nr. 826/2016, blev nedsættelsen af den ikke-tilbagebetalingspligtige finansielle støtte vedrørende delforanstaltning 3a og 5a under foranstaltning 215 endelig, således at de nye nedsatte beløb efter ikrafttrædelsen af dette dekret fandt anvendelse for perioden fra den 16. juli 2015 til den 31. december 2015, og på grundlag af dette dekret blev der efterfølgende vedtaget afgørelser vedrørende betaling angående denne periode. Appellanten har anlagt flere forvaltningsretlige søgsmål til prøvelse af afgørelserne vedrørende betaling angående disse perioder, som stadig verserer.

- 5 Endvidere indgav appellanten den 31. januar 2017 betalingsanmodningen for det sjette år af forpligtelserne, svarende til perioden fra den 1. januar til den 31. december 2017, og APIA – Centrul Județean Vâlcea vedtog den 6. februar 2018 den anfægtede afgørelse vedrørende betaling, idet beløbene blev beregnet på grundlag af de nedsatte støttebeløb i overensstemmelse med ministerielt dekret nr. 826/2016. Den 21. april 2018 vedtog APIA – Centrul Județean Vâlcea en afgørelse vedrørende korrektion, hvorved appellanten blev bevilget et yderligere beløb på 1 233 189,56 RON. Appellanten har derfor nedlagt påstand om betaling af forskellen på 619 995,08 RON, svarende til anvendelsen af støttesatsen på 4,80 EUR/SK/år vedrørende delforanstaltning 3a og på 16,80 EUR/SK/år vedrørende delforanstaltning 5a.

De væsentligste argumenter, der anføres af hovedsagens parter

- 6 *Appellanten* har gjort gældende, at de anfægtede administrative retsakter er i strid med bestemmelserne i det nationale program for udvikling af landdistrikterne 2007-2013, som blev godkendt ved Europa-Kommissionens afgørelse C(2008) 3831 af 16. juli 2008, med ændringer og tilføjelser, og som dermed blev bindende for den rumænske stat.
- 7 Det nationale program for udvikling af landdistrikterne 2007-2013 kunne udelukkende revideres inden for de frister og i overensstemmelse med den procedure, som var fastsat i artikel 7 i forordning nr. 1974/2006, og som ikke blev overholdt i det foreliggende tilfælde.
- 8 Den seneste udgave af det nationale program for udvikling af landdistrikterne 2007-2013 er fra september 2015 og indeholder de samme beløb til gavn for støttemodtagerne under delforanstaltning 3a og 5a under foranstaltning 215 som de tidligere udgaver med ikke-nedsatte beløb, og de rumænske myndigheder modtog de foreløbige konklusioner fra Den Europæiske Revisionsret den 10. september 2015.
- 9 Appellanten har anført, at satserne for den ikke-tilbagebetalingspligtige finansielle støtte under foranstaltning 215 blev fastsat af den rumænske stat i overensstemmelse med artikel 40 i forordning nr. 1698/2005 og artikel 27, stk. 2-13, i forordning nr. 1974/2006, således at disse satser blev bindende for den rumænske stat, da Kommissionen godkendte det nationale program for udvikling af landdistrikterne 2007-2013.
- 10 Nedsættelsen af støttebeløbet vedrørende delforanstaltning 3a og 5a følger af en fejl i beregningsmetoden begået af den indstævnte MADR, og vedtagelsen af de anfægtede administrative retsakter udgør derfor en tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, eftersom appellanten påtog sig forpligtelser i en femårsperiode, henset til det oprindelige støttebeløb, der var gældende på tidspunktet for indgivelse af støtteansøgningen.

- 11 Appellanten har ligeledes gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af bestemmelserne i ansøgningsvejledningen til foranstaltning 215, idet denne vejledning – både på det tidspunkt, hvor appellanten indgav støtteansøgningen, og på det tidspunkt, hvor appellanten indgav betalingsanmodningen, herunder anmodningen for det sjette år af forpligtelserne, for hvilket den anfægtede afgørelse vedrørende betaling blev vedtaget – fastsatte med hensyn til delforanstaltning a) angående svin, at den ikke-tilbagebetalingspligtige støtte til de modtagere, der påtog sig forpligtelser under delforanstaltning 3a og 5a, var på henholdsvis 4,80 EUR/SK og 16,80 EUR/SK.
- 12 Appellanten har også påberåbt sig tilsidesættelsen af bestemmelserne i ministerielt dekret nr. 149/2012, idet dette dekret stadig er i kraft i dag uden at være blevet ændret eller ophævet.
- 13 Ifølge appellanten, som i denne forbindelse har fremført argumenter baseret på retspraksis, har de indstævnte institutioner – MADR, AFIR og APIA – ved deres adfærd tilsidesat en række EU-retlige principper, og navnlig princippet om statens ansvar, retssikkerhedsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og forudsigelighedsprincippet. Appellanten har gjort gældende, at de ovennævnte principper er mere tungtvejende end de statslige myndigheders interesse i at berigtige beregningsfejl, der ikke kan tilskrives appellanten eller nogen anden modtager under foranstaltning 215.
- 14 Appellanten har desuden påberåbt sig Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2012) 3529 final, som ikke alene ikke er blevet annulleret, men som heller ikke længere kunne ændres på det tidspunkt, hvor beregningsfejlene blev opdaget. Den rumænske stat foretog imidlertid andre betalinger end dem, der var godkendt ved denne afgørelse, selv om formålet med denne afgørelse var at give støttemodtagerne under foranstaltning 215 rettigheder i en femårsperiode med hensyn til de forpligtelser, som de havde påtaget sig.
- 15 Ifølge appellanten er det også nødvendigt at forelægge sagen for Domstolen i lyset af, at begrundelserne for visse domme afsagt af Unionens retsinstanter afviger indbyrdes. Domstolens overvejelser i dommen i sag C-443/21 er faktisk i modstrid med Rettens overvejelser i sag T-33/21 for så vidt angår anvendeligheden af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og af retssikkerhedsprincippet, selv om de undersøgte faktiske omstændigheder i de to sager er identiske. Appellanten er af den opfattelse, at Rettens konklusion er i modstrid med Domstolens.
- 16 *De indstævnte* MADR, AFIR og APIA har som begrundelse for vedtagelsen af de anfægtede administrative retsakter henvist til resultaterne af det revisionsbesøg, der blev gennemført af repræsentanter for Den Europæiske Revisionsret med hensyn til regnskabsåret 2015, hvorunder der blev konstateret fejl i metoden til beregning af udligningsstøtten under foranstaltning 215, delforanstaltning 1a, 3a og 5a. De indstævnte har gjort gældende, at vedtagelsen af de anfægtede

administrative retsakter var påkrævet af hensyn til beskyttelsen af Unionens finansielle interesser som fastsat i forordning nr. 1305/2013 og nr. 1306/2013.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

- 17 Den forelæggende ret har påpeget, at den foreliggende sag rejser spørgsmål om fortolkningen af artikel 288 TEUF, 291 TEUF og 297 TEUF, af det EU-retlige princip om, at en afgørelse fra Europa-Kommissionen har retsvirkninger, indtil den annulleres, samt af artikel 18 og 19 i forordning (EF) nr. 1698/2005 og artikel 9, stk. 3, i forordning nr. 1974/2006, sammenholdt med princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet.
- 18 Samtidig har de forelagte spørgsmål til formål at opnå en fortolkning af de ovennævnte artikler også i lyset af EU-retspraksis, nærmere bestemt med udgangspunkt i de to afgørelser, der er truffet af Unionens retsinstanter og har nær tilknytning til den verserende sag, dvs. Domstolens dom af 17. november 2022 i sag C-443/21 (Avicarvil Farms-dommen) og Rettens dom af 18. januar 2023 i sag T-33/21 (dommen i sagen Rumænien mod Kommissionen).
- 19 I Avicarvil Farms-dommen fastslog Domstolen, at artikel 40, stk. 3, i forordning nr. 1698/2005 og artikel 58, stk. 1, i forordning nr. 1306/2013, sammenholdt med artikel 310, stk. 5, TEUF samt princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at nationale myndigheder, som deltog i gennemførelsen af en ikke-tilbagebetalingspligtig økonomisk støtteforanstaltning, på grund af en af Den Europæiske Revisionsret konstateret beregningsfejl vedtager retsakter om nedsættelse af det støttebeløb, som var ydet i henhold til programmet for udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Fond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) for Rumænien for programperioden 2007-2013, som godkendt af Europa-Kommissionen, uden at afvente, at Kommissionen træffer en afgørelse om, at de fra denne beregningsfejl hidrørende beløb er udelukket fra EU-finansiering.
- 20 Efter Avicarvil Farms-dommen gav den nationale ret, der havde anmodet om en præjudiciel afgørelse i den konkrete sag – dvs. Curtea de Apel Pitești (appeldomstolen i Pitești), som også er den forelæggende ret i den foreliggende sag – ikke SC Avicarvil Farms SRL medhold i appellen.
- 21 Meget kort tid efter afsigelsen af Avicarvil Farms-dommen afsagde Retten dom i sagen Rumænien mod Kommissionen, hvorved den annullerede Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2020/1734 af 18. november 2020 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), for så vidt som den udelukkede visse udgifter svarende til et beløb på 18 717 475,08 EUR, som Rumænien havde afholdt inden for rammerne af ELFUL for regnskabsårene 2017-2019.

- 22 Selv om princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet sådan som Domstolen udtalte i sag C-443/21 skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at de nationale myndigheder på grund af beregningsfejl konstateret af Den Europæiske Revisionsret vedtager retsakter, der pålægger en nedsættelse af den finansielle støtte tildelt ved det nationale program for udvikling af landdistrikterne, som godkendt af Europa-Kommissionen, uden at afvente, at Kommissionen træffer en afgørelse om, at de fra denne beregningsfejl hidrørende beløb er udelukket fra EU-finansiering, udelukker dette ikke muligheden for, at andre EU-regler er til hinder for, at de rumænske myndigheder nedsætter den finansielle støtte tildelt ved det nationale program for udvikling af landdistrikterne, så længe dette beløb blev fastsat ved en afgørelse fra Europa-Kommissionen, som ikke er blevet tilbagekaldt, som ikke er blevet annulleret, og som ikke længere kunne ændres på den dato, hvor beregningsfejlene blev konstateret.
- 23 Afslutningsvis finder den forelæggende ret, at det er nødvendigt at forelægge sagen for Domstolen, fordi de spørgsmål, der er rejst i den foreliggende situation, ikke er identiske med dem, der var genstand for Domstolens fortolkning i sag C-443/21, og eftersom den korrekte anvendelse af EU-retten i lyset af de to ovenfor undersøgte domme ikke fremgår med en sådan klarhed, at der ikke foreligger nogen rimelig tvivl.

ARBEJDSDOKUMENT